

Wtorek, 8 września 2015 r.

P8_TA(2015)0287

Przesłuchania kandydatów na komisarzy – wnioski płynące z procedury za 2014 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 września 2015 r. w sprawie procedur i praktyk dotyczących przesłuchań kandydatów na komisarzy w 2014 r. – wnioski płynące z procedury za 2014 r. (2015/2040(INI))**

(2017/C 316/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art.17 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 246 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie wytycznych dotyczących zatwierdzania Komisji Europejskiej⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie przeglądu porozumienia ramowego dotyczącego stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją⁽²⁾,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie zmian art. 106 i art. 192 Regulaminu Parlamentu Europejskiego oraz załącznika XVII do Regulaminu Parlamentu Europejskiego⁽³⁾,
- uwzględniając Kodeks postępowania komisarzy europejskich, w szczególności jego art. 1 ust. 3 i 6,
- uwzględniając art. 52 i 118 oraz załącznik XVI do Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Transportu i Turystyki oraz Komisji Prawnej (A8-0197/2015),

a także mając na uwadze, co następuje:

- A. przesłuchania kandydatów na komisarzy wprowadzone w 1994 r. są obecnie utrwaloną praktyką, która wzmacnia demokratyczną legitymację instytucji unijnych, zbliżając je do obywateli UE;
- B. przesłuchania te są niezbędne, aby umożliwić Parlamentowi dokonanie oceny Komisji na podstawie gruntownych informacji podczas głosowania nad wotum zaufania umożliwiającym Komisji rozpoczęcie urzędowania;
- C. proces przesłuchania daje Parlamentowi i obywatelom UE możliwość poznania i oceny osobowości kandydatów, ich kwalifikacji, przygotowania, priorytetów i wiedzy z powierzanej im dziedziny;
- D. proces przesłuchania zwiększa przejrzystość i demokratyczną legitymację Komisji jako całości;
- E. należy zapewnić równość kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, w tym w zakresie zatrudnienia; mając na uwadze, że wymóg ten musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w składzie Komisji Europejskiej; mając na uwadze, że – pomimo wielokrotnie ponawianych apelów ze strony J.C. Junckera – wśród zaproponowanych przez rządy kandydatów w 2014 r. było zdecydowanie więcej mężczyzn niż kobiet; mając na uwadze, że kobiety, których kandydatury zaproponowano, pochodzą przede wszystkim z państw członkowskich o mniejszej liczbie ludności, a większe państwa członkowskie w znacznej mierze ignorują ten wymóg; mając na uwadze, że jedynym sprawiedliwym rozwiązaniem jest zwrócenie się do każdego państwa członkowskiego o zaproponowanie dwojga kandydatów, mężczyzny i kobiety, tak aby kandydat na stanowisko przewodniczącego miał możliwość przedstawienia wysokiej jakości kolegium, w którego skład wchodzić będzie równa liczba kobiet i mężczyzn;

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 137.⁽²⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 98.⁽³⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 152.

Wtorek, 8 września 2015 r.

- F. proces przesłuchania, który dowiódł swojej skuteczności, może zawsze zostać udoskonalony, w szczególności poprzez uelastycznienie i zdynamizowanie relacji pomiędzy komisarzem a członkami komisji odpowiedzialnej za przesłuchanie;
- G. przesłuchanie kandydata na komisarza i wiceprzewodniczącego, Fransa Timmermansa, uwidoczniło potrzebę dostosowania procedur Parlamentu na wypadek, gdy w przyszłości w składzie Komisji znajdzie się co najmniej jeden wiceprzewodniczący, któremu przyznany został specjalny status;
- H. art. 3 ust. 3 TUE stanowi, że Unia wspiera „równość kobiet i mężczyzn”, oraz że art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, iż „należy zapewnić równość kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, w tym w zakresie zatrudnienia, pracy i wynagrodzenia”;
1. jest zdania, że dla Parlamentu Europejskiego i obywateli UE jawne przesłuchiwanie kandydatów na komisarzy stanowi ważną możliwość oceny wskazanych przez kandydatów priorytetów oraz odpowiednich kompetencji zawodowych związanych z tym stanowiskiem;
 2. uważa, że przydatne byłoby wyznaczenie terminu, do którego wszystkie państwa członkowskie muszą przedstawić kandydatów, tak by nowo wybrany przewodniczący Komisji miał odpowiednio dużo czasu na przydzielenie zakresu odpowiedzialności przy uwzględnieniu doświadczenia i przygotowania zawodowego kandydata oraz by Parlament mógł przeprowadzić przesłuchania i dokonać oceny, w związku z czym zwraca się do przewodniczącego o podjęcie z innymi instytucjami dyskusji w dążeniu do osiągnięcia tego celu;
 3. uważa także, że w związku z powyższym każde państwo członkowskie powinno przedstawić nowo wybranemu przewodniczącemu Komisji co najmniej dwie traktowane na równi kandydatury: kobiety i mężczyzny; uważa za istotne, by Unia Europejska realizowała wyznaczane cele w zakresie równości płci także w obrębie własnych instytucji;
 4. uważa, że należy usprawnić kontrolę oświadczeń majątkowych kandydatów na komisarzy przez Komisję Prawną; w tym celu w oświadczeniach majątkowych należy koniecznie uwzględnić interesy rodzinne zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 1 ust. 6 Kodeksu postępowania komisarzy; uważa, że potwierdzenie przez Komisję Prawną – na podstawie rzeczowej analizy oświadczeń majątkowych – braku konfliktu interesów stanowi niezbędny warunek wstępny przeprowadzenia przesłuchania przez komisję przedmiotowo właściwą;
 5. przypomina, że to komisje Parlamentu są odpowiedzialne za prowadzenie przesłuchań; uważa jednak, że ponieważ zakres obowiązków wiceprzewodniczącego Komisji obejmuje głównie kwestie horyzontalne, przesłuchania powinny być w drodze wyjątku prowadzone w innej formie, jak w formie posiedzeń Konferencji Przewodniczących czy posiedzeń Konferencji Przewodniczących Komisji, pod warunkiem że takie posiedzenia umożliwiają dialog i że uczestniczą w nich odpowiednie właściwe komisje, które mają możliwość przesłuchania kandydata na komisarza;
 6. uważa, że wysyłane przed każdym przesłuchaniem pisemne kwestionariusze powinny zawierać siedem, a nie pięć pytań, ale pod każdym z tych pytań nie powinno być kilku pytań dodatkowych;
 7. uważa, że najlepiej przygotować około 25 pytań, jednak każdy pytający powinien mieć możliwość zadania dodatkowych pytań, tak by poprawić skuteczność i „dochodzeniowy” charakter przesłuchań;
 8. uważa, że proces monitorowania odpowiedzi kandydatów na komisarzy podczas przesłuchań może przyczynić się do poprawy kontroli oraz zwiększenia odpowiedzialności całej Komisji, w związku z czym zwraca się o regularną weryfikację priorytetów wskazanych przez kandydatów na komisarzy po rozpoczęciu kadencji;
 9. uważa, że następujące wytyczne powinny mieć zastosowanie podczas posiedzenia koordynatorów poświęconego ocenie kandydatów w następstwie przesłuchania:
 - jeżeli koordynatorzy jednogłośnie zatwierdzą kandydaturę – pismo zatwierdzające;
 - jeżeli koordynatorzy jednogłośnie odrzucą kandydaturę – pismo informujące o odrzuceniu kandydatury;

Wtorek, 8 września 2015 r.

- jeżeli koordynatorzy w zdecydowanej większości zatwierdzą kandydaturę – pismo, w którym stwierdza się większościowe poparcie (mniejszość może wnioskować o to, by w piśmie nadmieniono, że ich grupa nie podziela opinii większości);
 - jeżeli nie istnieje zdecydowana większość lub większość (choć nie osiągnięto konsensusu) opowiada się przeciwko kandydaturze i jeżeli koordynatorzy uznają to za konieczne:
 - najpierw należy zwrócić się o dodatkowe informacje za pośrednictwem dodatkowych pytań pisemnych;
 - jeżeli nadal nie osiągnięto zadowalającego rozwiązania – należy zwrócić się o dodatkowe półtoragodzinne przesłuchanie, wymagające zgody Konferencji Przewodniczących;
 - jeśli nadal nie zostanie osiągnięty konsensus czy zdecydowana większość wśród koordynatorów – głosowanie w komisji;
 - zdecydowaną większość w tym kontekście powinni stanowić koordynatorzy, którzy wspólnie reprezentują co najmniej dwie trzecie członków komisji;
10. zauważa, że w 2014 r. przesłuchania wzbudziły większe zainteresowanie mediów i społeczeństwa niż do tej pory, częściowo ze względu na rozwój mediów społecznościowych; uważa, że oddziaływanie i wpływ mediów społecznościowych prawdopodobnie będzie w przyszłości wzrastać; jest zdania, że należy zadbać o większe wykorzystanie mediów społecznościowych i sieci społecznych do skutecznego włączenia obywateli UE w proces przesłuchań;
11. uważa, że:
- na stronie internetowej Parlamentu powinna istnieć osobna sekcja, w której należy udostępnić życiorysy kandydatów na komisarzy oraz ich odpowiedzi na pytania pisemne przed terminem przesłuchań publicznych we wszystkich językach urzędowych Unii;
 - na stronie internetowej Parlamentu należy wyznaczyć konkretne i widoczne miejsce, w którym oceny te powinny być umieszczane w terminie 24 godzin;
 - należy zmienić zasadę, tak by dotyczyła ona 24 godzin następujących po ocenie, ponieważ niektóre oceny dokonywane są dopiero po przeprowadzeniu dodatkowych procedur;
12. uważa, że za kwestie horyzontalne mające wpływ na skład, strukturę i metody pracy całej Komisji, które nie mogą zostać właściwie uregulowane przez poszczególnych kandydatów na komisarzy, odpowiedzialność ponosi nowo wybrany przewodniczący Komisji; uważa, że takie kwestie powinny zostać omówione na posiedzeniach między nowo wybranym przewodniczącym Komisji a Konferencją Przewodniczących (jednym, które odbędzie się przed przesłuchaniem, i jednym – po jego zakończeniu);
13. uważa, że weryfikacja deklaracji o braku interesów finansowych komisarzy powinna pozostać w kompetencji Komisji Prawnej; uważa jednak, że obecny zakres deklaracji o braku interesów finansowych komisarzy jest zbyt ograniczony i zwraca się do Komisji o jak najszybsze wprowadzenie zmian do przepisów; dlatego uważa za istotne, by Komisja Prawna w ciągu najbliższych miesięcy nakreśliła pewne ogólne kierunki w formie zalecenia lub sprawozdania z własnej inicjatywy, aby ułatwić proces reformy procedur dotyczących oświadczeń komisarzy o braku interesów finansowych; jest zdania, że oświadczenia dotyczące braku interesów finansowych i oświadczenia majątkowe komisarzy należy rozszerzyć na zamieszkujących z nimi członków rodziny;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-